

bellugueig m. Acció
belluguejar; l'efecte.

belluguejar v. intr. Bellugar-se,
agitar-se

belluquet m. Persona que es mou
contínuament, que sempre va d'una
banda a l'altra, que no sap estar
quieta enlloc. Aquesta mosseta és
un belluquet. || pl. Bellugadis!

belluquí [-ina] adj. Propi d'una
terre salvatge, d'una ferra.

bermoll m. Nota musical l'en-
tonació de la qual és un semitò
més baixa que la seva ento-

♭ (Briza minor)

♭ [pl. -ins]

^a
belluma